

Küçük Deniz Mimarı

Yavuz DEMİRKIRAN

Küçük Deniz Mimarı

Yavuz DEMİRKİRAN

Işıltılı mavi okyanusun derinliklerinde, güneş ışığının dalgalar üzerinde dans ettiği yerde Finn adında küçük bir balık yaşırdı. Parlak turkuaz-mavi bir gövdesi, daha açık turkuaz bir karnı ve merakla parlayan büyük, yuvarlak kehribar rengi gözleri vardı. Finn, içinde minik bir deniz kabuğu cetveli ve yosun kalemi bulunan küçük kırmızı bir alet kemeri takardı. Çizmeyi ve harika şeyler inşa etmeyi hayal etmeyi çok severdi.

Finn'in en büyük hayali su altı mimarı olmaktı. İki ince yan yüzgecini eller gibi hareket ettirerek, yosun kalemiyle düz kayaların üzerine evler çizerdi. "Bir gün bütün okyanusun en güzel evlerini tasarlayacağım!" derdi. Arkadaşları gülümserlerdi, ama küçük bir balığın gerçekten ev yapıp yapamayacağını merak ederlerdi. Finn denemeye kararlıydı.

Güneşli bir sabah Finn, arkadaşlarının yaşadığı mercan kayalığına yüzdü. Sıkışık küçük köşesi için söylenen, yeşil yosun atkılı, yuvarlak pembe bir yengeç olan Yengeç Coral'ı gördü. Desenli yeşil kabuğuyla bilge ve yaşlı olan Deniz Kaplumbağası Pearl yavaşça başını salladı. Minik ve altın rengi olan Denizatı Pip, etrafta hızla dolaşıp onun da yeni bir eve ihtiyacı olduğunu söyleyip duruyordu. Finn'in gözleri parladı. "Hepiniz için evler tasarlayabilirim!" dedi.

Finn düz kayasına geri yüzdü ve plan yapmaya başladı. Coral için minik yuvarlak bir kapısı ve sıcacık bir köşesi olan sevimli, deniz kabuğu şeklinde bir ev çizdi. "Bu mükemmel olacak!" diye düşündü ve kıvrımlı süsler ekledi. Pearl için geniş bir girişi olan ferah, açık bir mağara çizdi. Pip için minik pencere uzun bir kule tasarladı. Her çizim güzel görünüyordu ve Finn kendisiyle gurur duydu.

Finn boş bir deniz kabuğu buldu ve onu Coral'ın yeni evine dönüştürdü. Parlayana kadar cilaladı ve kayalığın yakınına yerleştirdi. Coral içeri süründü, ama tümsekli pembe kabuğu duvarlara sürtündü. "Çok dar!" diye yakındı. "Hem de çok cereyanlı!" Rüzgâr bir çatlaktan esip onu titretti. Finn'in ilk tasarımı hiç de sıcacık değildi.

Sonra Finn, Pearl'ün evini büyük bir kayadan yaptı ve geniş bir giriş oydu. Ama Pearl içeri yüzmeye çalıştığında büyük yeşil kabuğu sıkıştı. "Eyvah," dedi nazıkçe, "giriş benim için çok dar." Finn iç çekti. Girişin görkemli görünmesini istemişti, ama Pearl'ün boyutunu düşünmemişti. Pearl sevgiyle gülümsedi. "Endişelenme, küçüğüm. Belki önce bizim nasıl yaşadığımızı izlersin?"

Finn cesareti kırılmış hissetti, ama pes etmedi. Pip'in yeni kulesine, yosun ve deniz kabuklarından yapılmış uzun bir sarmala yüzdü. Pip içeride dinlenmeye çalıştı, ama ters dönüp durdu. "Kuyruğumun bir şeye sarılması gerek!" diye ciyakladı. "Bir şeye tutunmadan uyuyamam!" Finn, kulesinde Pip'in tutunabileceği hiçbir şey olmadığını fark etti. Güzel tasarımları hiç işe yaramıyordu.

O akşam Finn bir kayanın üzerine oturup arkadaşlarını izledi. Coral'ın kayalar arasındaki dar bir yarığa girip kendini güvende ve rahat hissettiğini gördü. Pearl'ün dönmek için çok fazla alana ihtiyaç duyduğunu ve yavaşça süzüldüğünü fark etti. Pip'in kıvrık kuyruğunu bir deniz çayırı sapına dolayıp hafifçe sallandığını izledi. Finn'in kehribar gözleri kocaman açıldı. "Evler canlıların gerçekte nasıl yaşadığına uygun olmalı!" diye fısıldadı.

Ertesi sabah Finn yosun kalemını ve deniz kabuęu cetvelini kaptı. "Daha iyi plan yapmalıyım," dedi kendi kendine. Coral'a yüzdü ve sordu: "Bir evi senin için sıcakık yapan ne?" Coral büyük kısıacıyla hafifçe vurdu. "Saklanabileceęim sıcakık bir köşe ve cereyana karşı sıkıca kapanan bir kapı isterim." Finn hepsini yazdı. "Sıcak, rahat bir köşe ve sıkı bir kapı. Anladım!"

Sonra Finn, Pearl'ü ziyaret etti. "Bir evde neye ihtiyacın var?" diye sordu. Pearl yuvarlak gözlüklerini düzeltti. "Yüzgeçlerimin rahatça hareket edebilmesi için geniş bir giriş ve dinlenmek için yumuşak, kumlu bir zemin." Finn başını salladı ve çizdi. "Geniş, yumuşak bir eğim ve kumlu bir yatak. Mükemmel!" Pip'i bulmaya yüzdü; Pip heyecandan hoplayıp duruyordu. "Tutunacak deniz çayırına ihtiyacım var!" diye cıvıladı.

Finn yeniden, taze bir gözle plan yaptı. Coral'ın evini sıkı, yuvarlak bir kapı ve yumuşak yosunla dolu sıcacık bir köşeyle tasarladı. Pearl için geniş, eğimli bir giriş ve kumlu bir zemin yaptı. Pip için içinden deniz çayırı sapları örülmüş uzun bir ev yaptı, böylece Pip kuyruğunu kıvrıp dik durabilirdi. Her ev farklıydı, tıpkı her arkadaş gibi.

Finn çok çalıştı; ölçmek için deniz kabuğu cetvelini, işaretlemek için yosun kalemini kullandı. Önce Coral'ın evini yaptı. Coral içeri süründü ve mutlulukla iç çekti. "Sıcacık ve rahat!" dedi; asık yüzü bir gülümsemeye dönüştü. Finn'in yüzü ışıldadı. Dinlemişti ve bu her şeyi değiştirmişti. Şimdi diğerlerini bitirmek için sabırsızlanıyordu.

Sırada Pearl'ün yeni evi vardı. Geniş girişten yüzdü ve yumuşak kuma yerleşti. "Ah, bu çok güzel," dedi nazik gözleri parıldayarak. "Tam bana göre yapmışsın." Finn içini sıcak bir mutluluk kapladı. İzlemiş ve plan yapmıştı; şimdi Pearl'ün ona gerçekten uyan bir evi vardı. Sırada Pip vardı ve Finn onun da mükemmel olmasını umuyordu.

Pip yeni evini görünce içeri daldı ve kıvrık kuyruğunu bir deniz çayırı sapına doladı. "Dinlenebiliyorum!" diye sevindi, hafifçe sallanarak. "Tam ihtiyacım olan şey!" Finn sevinçle güldü. Üç arkadaş da mutluydu ve Finn önemli bir şey öğrenmişti: İyi bir ev sadece güzel görünmemeli, her canlının ihtiyaçlarına uygun olmalı.

O akşam arkadaşlar Finn'in etrafında toplandı. "Sen harika bir mimarsın!" dedi Coral. Pearl bilgece başını salladı. "İzledin, dinledin ve özenle plan yaptın." Finn gülümserken çilleri kırıştı. "Herkesin farklı bir şeye ihtiyacı olduğunu öğrendim," dedi. "Ve iyi planlama herkesin ihtiyaçlarını gözetir." Okyanus ışıldadı ve Finn'in kalbi mutlulukla doldu.

O günden sonra Finn, Küçük Deniz Mimarı olarak tanındı. Yengeçler, kaplumbağalar, denizatları ve daha birçok okyanus dostu için evler tasarladı. Her ev özeldi, çünkü Finn her zaman sorar, izler ve plan yapardı. Dalgalar herkesi sıcacık evlerinde uykuya sallarken Finn, en iyi tasarımların başkalarını önemsemekten doğduğunu biliyordu.